

varmet og rengjort en Konfirmandstue gratis, selv om Præsten læser med sine Konfirmander i et Lokale i Præstegaarden.

Baade den ærede socialdemokratiske og den ærede radikale Ordfører ytrede Ængstelse for de Konsekvenser, som Afbødningsforslaget for de lavest lønnede Præster vilde medføre med Hensyn til andre Tjenestemænds Lønninger. Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) betegnede Lovforslagene som antikirkelige og ukristelige og udtalte sin Bekymring for, at disse Lovforslags Fremsettelse og Gennemførelse vilde skade Kirkens Arbejde i vort Folk. Jeg tror, man overdriver her; Befolkningen vil meget vel kunne forstaa, at man afbøder Nedskaeringen for de ringest stillede Præster, for saa vidt disse Præster ikke har nydt fuld Retfærdighed ved Lønningsloven af 1919, og den Anskuelse, at Lønningsloven af 1919 selv efter Gennemførelsen af Loven af April 1921 ikke har stillet Præsterne udenfor København paa det rette Niveau, er der virkelig store Kredse i Befolkningen, der deler, hvad Menighedsraadene ofte omtalte Henvendelse bl. a. er et Udtryk for. Naar den ærede radikale Ordfører i Gaar fortalte, at Præsterne saa med Glæde paa Loven af 1919, tør jeg naturligvis ikke bestride, at det ærede Medlem, der, saa vidt jeg forstod, havde Del i Arbejdet med denne Lov, har oplevet Udtryk for en saadan Glæde, men jeg tør til Gengæld anføre, at jeg paa min Side har hørt overmaade mange Præster udtale deres overordentlige Utilfredshed med Provinslovens Sats. Hvis Præsterne virkelig straks efter Lovens Gennemførelse har udtalt deres Tilfredshed, saa er deres Glæde i hvert Tilfælde hurtig blevet afløst af en Misfornøjelse, som jeg maa finde overmaade berettiget.

Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds kom ogsaa ind paa Enkeltheder i Lovforslagene og fik i sin Kritik delvis Tilslutning fra den ærede radikale Ordfører. Jeg skal gøre nogle Bemærkninger til, hvad der her blev fremført. Jeg indrømmer, at de Præster i 2den Lønningsklasse, som ved Lovens Ikrafttræden hæver 2den Klasses Løn, i adskillige Tilfælde vil blive ringere stillet end den nye Fællesklasses Præster, men dette skyldes kun en Overgangstids Vanskeligheder, der, efterhaanden som Præsterne i 2den Lønningsklasse dør ud, vil forsvinde. I Overgangstiden vil der saaledes ogsaa kunne ske det, at en Præst i 2den Lønningsklasse, der er for ung til at hæve 2den Klasses Løn, vil faa det bedre end den Kollega i 2den Lønningsklasse,

der har Anciennetet til sin Klasses Løn; den unge Præst i 2den Klasse vil nemlig efter Bestemmelsen i § 5 hæve Fællesklassens Løn og paa en Række Trin i denne Klasse være noget gunstigere stillet end den ældre Præst i 2den Klasse.

Jeg benytter i denne Sammenhæng Lejligheden til at give en Oplysning angaaende den Besvarelse, som jeg gav det ærede Folketingsmedlem Hr. Povlsen paa en Forespørgsel under Lovforslagets Behandling i det andet høje Ting. Denne Besvarelse har det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) læst i Fortrykket til Folketingstidenden, og det undrer mig ikke, at det ærede Medlem ikke har kunnet finde ud af Meningen. Der er nemlig indløbet en kedelig Fejl, som jeg har foranlediget rettet i Rentrykket. Det, jeg har villet sige, er følgende: En Præst i 2den Lønningsklasse, der ved Lovens Ikrafttræden er for ung til at hæve 2den Klasses Løn, vil som Følge af § 5, sidste Punktum, blive overflyttet til Fællesklassen og forblive der, og han har ikke Krav paa senere at hæve 2den Klasses Lønning, heller ikke naar denne i sin sidste Sats er højere end Fællesklassens. Dette vil efter den foretagne Korrektur blive at læse i Folketingstidenden, naar den foreligger i Rentryk.

Jeg maa maaske med det samme oplyse det høje Ting om, hvorledes det forholder sig med en Belæring, jeg har modtaget af den ærede socialdemokratiske Ordfører, og om hvilken han bemærkede, at den saa hurtigt havde baaret god Frugt. Det drejer sig om Spørgsmaalet om de $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet ved Menighedsraadsafgørelser efter Lønningslovens § 14. Den ærede Ordfører kritiserede, som det vil erindres, under Behandlingen af Lovforslaget om Adgang til Præsteembeder, at der i dette Lovforslag var indført en Bestemmelse om Enstemmighed med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet, idet han mente, det var en helt ny Bestemmelse i den kirkelige Lovgivning. Jeg svarede dertil, at der i Menighedsraadslovens § 37 fandtes en Bestemmelse om Enstemmighed med alle afgivne Stemmer, og at en Bestemmelse om Enstemmighed med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet af mig var foreslaaet som Ændring til Lønningslovens § 14. Det maatte jo nok virke noget forbavsende, naar det ærede Medlem derefter i sin Replik bestred Rigtigheden af, hvad jeg havde udtalt. Det er overflødigt at sige, at jeg i min Fremstilling af den ommeldte Ændrings Natur gik ud fra mine Udtalelsers fuldstændige Rigtighed, men jeg skal indrømme, at jeg gjorde mig skyldig i en dobbelt Misforstaaelse og